

Tosa Chibi

De Tosa Chibi is de kleinste Japanse vechtkriel, welke zeer zeldzaam is en maar door een handjevol liefhebbers in Nederland wordt gefokt. De Tosa Chibi vertoont overeenkomsten met de in Nederland veel bekendere Ko Shamo en, hoewel hij vele malen kleiner is, toch ook met de Yamato Gunkei.

Fokker B. Santema

Ook in Japan het land van oorsprong zijn ze veel zeldzamer dan eerder genoemde dieren. In tegenstelling tot de Ko Shamo en de Yamato is de Tosa Chibi nog steeds niet erkend. Een eerder aanzet daartoe heeft wel opgeleverd dat er een vrij nauwkeurige ras beschrijving is, maar deze is zolang er geen erkenning is niet bindend. Wel zitten hierin voldoende handvaten om in de juiste richting te fokken die overeenkomt met eerdere ras beschrijvingen vanuit het land van oorsprong Japan. Zonder erkenning en een goede en beschikbare beschrijving krijg je natuurlijk diversiteit bij de fokkers wat de uniformiteit van het ras zeker niet ten goede zal komen.

De naam Tosa Chibi wordt toegepast op een korte, gedrongen vorm van de Chibi (dwerg), een variant van de Ko-Shamo. De mensen uit Tosa, Japan, de hedendaagse prefectuur Kochi, zijn bekend van het maken van de overdrijvingen en extremen in dierfokkerij. Zij staan bekend als "Igossou".

Deze lokale term verwijst naar de excentrieke, wilskrachtige non-conformisten. Van de korte poten Ohiki, de langstaart Onagadori of de extravagante en fragiele Tosa-Kin goudvis, zijn de mensen van Tosa gerenommeerde fokkers van dieren met een flair voor overdrijving van eigenschappen. De Tosa Chibi is slechts één van de vele dieren als voorbeeld van hun opmerkelijke fokken vaardigheden. Deze departementale variant van de Chibi is een subklasse van de Ko-Shamo. De Chibi is in het algemeen een kleinere, maar dikker gebouwde type binnen de Ko-Shamo achtigen. De Tosa Chibi is een overdrijving op dit en neemt de Chibi vorm tot het uiterste. De Chibi heeft een opmerkelijke vervreemding voor een dergelijke kleine vogels. Zij hebben een vechter spirit terwijl ze niet beseffen dat hun grootte een handicap in deze is. Evenals de Ko Shamo zal de Tosa Chibi ook op de tenen dansen als men hem neer zet.

De Tosa Chibi is een oudere vorm van huidige Ko Shamo en Yamato Gunkei, vanuit dit ras zijn eerder genoemde rassen ontstaan. Met een lichaamsgewicht van maximaal 750 gram voor een volwassen haan en zeker niet meer dat 600 gram voor een oude hen is dit een erg klein ras wat vooral op shows veel bewondering oogst.

Qua karakter is het een zeer vertrouwelijk en levendig dier, welke geen bijzondere eisen aan de verzorging stelt. Hoewel ze graag in de tuin scharrelen, kunnen ze zeker ook op zeer kleine ruimte gehouden worden.

De globale raskenmerken van de Tosa Chibi werden voor Nederland en België voor het eerst beschreven door Shinischi Zenimoto (Japan) en Coppens (Belgie) in het boek "Yamato Gunkei and Ko Shamo".

Als typische raskenmerken beschreven zij, naast eerder genoemde raskenmerken:

- Walnoten- of erwtenkam, geen te sterk ontwikkelde oorlellen.
- Geen of zeer kleine kin lellen en keelwam, de kin lellen mogen niet verder reiken dan de keelwam.
- Brede schouders en brede hoog gedragen borst.
- De garnalenstaart (omgekeerde buitenste slagpennen van de staart) zijn een onmiskenbaar kenmerk van de Tosa Chibi.
- De poten zijn middenlang (er is een zeer kortbenige variant de Kyshiu chibi).
- De ogen van de Tosa Chibi zijn minder scherp dan de Yamato Gunkei en de Ko Shamo, maar moeten wel de blik van een vechthoen hebben.
- Met beide verwante rassen heeft de Tosa Chibi naast de parelogen ook de vier rijige schubben op de loopbenen gemeenschappelijk.
- Bevedering is minder krap dan bij de Ko Shamo Hun stelling is niet extreem verticaal zoals de Ko shamo, maar heeft meer overeenkomsten met die van de Yamato Gunkei, dus iets meer naar voren, ze zijn kort en breed. De veren zijn veel zachter dan die van de Ko shamo, maar de gespierdheid is wel weer

overeenkomstig.

De kleuren waarin de Tosa Chibi in Nederland te zien is zijn: Tarwe, wildkleur, tarwebont, zwart en wit.

Ringmaten: haan 14 & hen 12

In 2013 is er door Adrie brouwers i.s.m. Bert Santema een gedetailleerde concept ras beschrijving* gemaakt, die nog steeds overeenkomt met eerder beschreven raskenmerken en zeer goede handvaten biedt voor een succesvolle fok. Tijdens de Noordshow van 2014 hebben een aantal fokkers hun Tosa Chibi's ter kennismaking ingezonden. Dit resulteerde niet tot een positief advies van de standaardcommissie om dit ras voor te dragen te erkenning. De redenen waren dat er t.o.v. de Ko Shamo te weinig verschillende rastypische kenmerken waren. Tevens hadden de ingezonden dieren te weinig gelijkenis in type. Ook de kleur van de ingezonden dieren hadden geen of geen goede met de sin de standaard vermelde kleurbeschrijving.

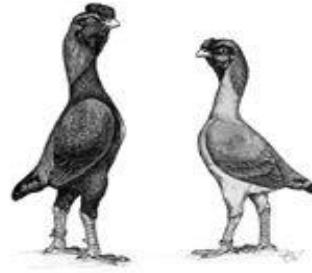
B. Santema en A. Brouwers

Wat veemde kleurslagen.

*Tosa Chibi

Herkomst:

Land van oorsprong Japan

Algemene Indruk:

Breed van bouw met opgerichte uitdagende houding en oogopslag. Zeer markante hoog gedragen schouders; zeer gespierd en krap bevederd. Levendig doch zeer vertrouwelijk.

Vormbeschrijving:

Romp: Opgericht; kleine compacte lichaamsbouw; kort en breed.

Kop: Kort met brede schedel en ontwikkelde wenkbrauwen; vlezig weefsel in gezicht, vooral bij oudere dieren; helderrood.

Kam: drierijige erwtenkam van middelmatige grootte; helderrood, walnootkam is toegestaan.

Snavel: Kort en vol, licht geel van kleur.

Kinlellen en keelwam: ontbreken nagenoeg of zijn slechts in beginsel aanwezig.

Oorlellen: langwerpige vorm; goed ontwikkeld; gerimpeld; rood.

Ogen: Parelwit; bij jonge dieren oranje geel toegestaan; uitstraling van een vechthoen.

Hals: Middellang, licht gebogen met krap ontwikkeld halsbehang.

Rug en zadel: rug kort en vlak; wordt afhellend gedragen; breed tussen de schouders, naar zadel toe smaller wordend, zadel kort bevederd.

Borst: Breed en diep, hoog doch weinig naar voren gedragen, hard gespierd; door de krappe bevedering kan het borstbeen zichtbaar zijn.

Vleugels: Kort, breed, gerond en krachtig; duidelijk uitstekende vleugelboeg; enigszins neerwaarts van het lichaam af gedragen; kleine open ruimte tussen grote- en kleine slagpennen is kenmerkend mits slagpennen in juiste volgorde gevouwen zijn.

Schouders: Breed en hoog gedragen.

Staat: Kort en samengevouwen, afhankelijk gedragen; sikkels kort en slechts weinig gebogen; garnalenstaart, twee à drie van de onderste staartstuurveren treden aan iedere zijde naar buiten en buigen iets naar boven.

Achterlijf: Weinig ontwikkeld.

Dijen: Nauwelijks middellang, goed uit elkaar en evenwijdig aan elkaar geplaatst; door de krappe bevedering zijn deze over vrijwel de gehele lengte zichtbaar; een lichte hoek tussen dij en loopbeen is gewenst.

Loopbenen en tenen: Middellang en krachtig; glad geschubd. De beenschubben zijn klein en in vier of meer rijen aanwezig; vier tenen; geel.

Bevedering: Krap, smal en vast aanliggend; donspartij nauwelijks ontwikkeld.

Eventuele verschillen tussen haan en hen:

Behoudens secundaire geslachtskenmerken geen verschillen van betekenis. De hennen staan meestal iets minder verticaal.

Ernstige Fouten:

Horizontale lichaamshouding; te hoge of te nauwe beenstelling; smalle bouw; smalle, lange kop, spitse snavel, losse bevedering; rode ogen.

Gewicht: Haan: 600-750 gram

Hen: 450-600 gram

Ringmaat: Haan: 14 mm

Hen: 12 mm

Kleurslag:

Tarwe: kleur en tekening van haan en hen zoals aangegeven onder nr. 28 van de Alg. Kleurbeschrijving. De kleur van het hals- en zadelbehang van de haan is echter warm donkerrood. De halskraag van de hen is donker warm bruinrood. Borst, buik en dijen zijn licht bruinachtig tarwe. Rug, vleugels en staart zijn donkerder met een meer bruinachtige tint.